

Opdaget?

Mark sprang på cyklen og var ved at vælte i indkørslen. Lortesten. Hvor skulle han køre hen? Måtte bare af sted i en fart. Væk fra Lasse, væk fra Tom, og væk fra alt det, der gav ham dårlig samvittighed. Måske skulle han ikke have taget den pillekur? Måske var det naivt at stole på Jesper? Men sket var sket, og lige nu gad han ikke tænke på det mere. Han trampede tungt i pedalerne.

For enden af vejen drejede han til højre i retning mod Sportens Hus. Der var fodboldbaner, atletikbaner og en stor sportshal. Det var også derude, svømmehallen lå. Der, hvor Lea trænede. Skulle han gå ind og kigge? Nej, han havde mest lyst til at sidde i fred! Han så på uret. Der var vist ca. en time, til hun var færdig.

Han parkerede cyklen ved svømmehallen og satte sig på trappen ved indgangen. Folk gik forbi uden at lægge mærke til ham. Flere

børn var på vej ind for at svømme. Men der var også nogle gamle damer med badedragt og håndklæde i nettoposer.

– Og så bagte jeg den der kage, I ved. Den, som Ruth gav os opskriften på i sidste uge. I kan tro, den var skøn, jappede den mest rynkede.

– Ja, den bagte jeg også i forgårs, fortsatte en anden. – Men jeg glemte bare at komme mel i, så den flød helt ud.

– Irma, hvad med at bruge dine læsebriller? grinte en tredje.

– De røg en tur i vaskemaskinen i sidste uge, lo hende Irma tilbage. – Så dem har jeg ikke meget nytte af.

Åndssvage kællinger! Mark kunne se, de havde det hyggeligt sammen. Sådan var det ikke, når han trænede. Da Mie var med, havde de det tit sjovt. Så ventede de på hinanden ved de forskellige maskiner. Men Mie gad ikke træne med vægtene. Det gjorde han for det meste alene. Så lå han der og stirrede på sig selv i

spejlet. Hvor fedt var det lige? Han burde nok finde på noget andet. Aflevere pillerne tilbage til Jesper og så sige stop. Eller måske hælde hele lortet i kloakken. Jesper ville blive tosset, uanset hvad. Og Mark kom helt sikkert til at betale for de piller, han allerede havde fået.

– Hej Mark! lød en pigestemme bag ham. Han vendte sig. Lea kom gående ned ad trappen. Hendes våde hår svingede fra side til side. – Hvad laver du her?

– Er du allerede færdig? Mark så på sit ur.

– Plejer du ikke at træne i 1½ time?

– Det var en kort træningsgang i dag. Heldigvis! Jeg følte mig som en elefant.

– Det har jeg svært ved at forestille mig, smilte Mark.

Lea satte sig ved siden af ham. Det føltes rart at have hende der. Men ingen af dem sagde noget i lang tid. Det var Lea, der brød stilheden:

– Har du været nede og træne i dag?

– Hmm, svarede Mark. Han havde ikke lyst til at snakke om det.

– Er dine overarme ikke blevet mega store? Lea tog fat om Marks ene arm. Han hev den til sig og trak på skuldrene.

– Jeg tog bare et enkelt trænings sæt i formiddag.

– Du træner i centret nede i byen, ikke? Mark nikkede.

– Min træner fortalte om én dernedefra. Han faldt om i en af maskinerne.

Mark spærrede øjnene op.

– Fordi han havde taget hormonpiller. Åbenbart er de i omløb der. Har du hørt om det? spurgte Lea.

Mark følte sig taget med bukserne nede. Han ville ryste på hovedet og nægte at have hørt noget til noget. Men det var jo ikke sandt. Og hvordan skulle Lea kunne stole på ham senere, hvis han løj hende lige op i hovedet nu?

– Øhh! fik han fremstammet, men Lea fortsatte:

– Det er en, der hedder Jesper, som står bag. Min træner sagde noget om, at han var

meldt til politiet.

– Han var der ellers i formiddag.

– Så du kender ham?

– Kender og kender. Jeg har snakket med ham. Han er der fra morgen til aften.

– Uhyggelig type, ikke? Men hvem køber de hormonpiller? Det må være nogle kæmpe idioter, der tror, at piger helst vil have store muskelmænd.

– Vil de da ikke det? spurgte Mark.

– Jeg synes da, du var lige så lækker, inden du begyndte at træne. Lea smilede og skubbede til ham med albuen.

Mark kiggede ned i jorden.